

— Брей, какъ забравихме да измиемъ бѣчвата, а тукъ ето и вода има, — казала мащехата и накарала завареника да влѣзе въ бѣчвата, а тѣ съ сина си да наливатъ вода отвънъ, та да я измиятъ. Влѣзълъ завареникътъ вътре, а мащехата и синъ ѝ затворили бѣчвата, търкулнали я въ рѣката и си отишли.

Бѣчвата се забила въ пѣсѣка на брѣга и тамъ се спрѣла.

Кѣмъ полунощъ, преди да залѣзе месецътъ, завареникътъ чулъ шумъ наоколо. Погледналъ презъ дупката на бѣчвата и видѣлъ нѣколко души крадци, които закопавали краденитѣ си пари до единъ джбъ. Следъ като си отишли крадцитѣ, дошелъ единъ вълкъ. Обиколилъ той тукъ-тамъ и спрѣлъ до бѣчвата. Поразгледалъ, паклекналъ до нея. Пресегналъ завареникътъ презъ дупката на бѣчвата и хваналъ вълка за опашката. Вълкътъ се уплашилъ, побѣгналъ и повлѣкалъ следъ себе си бѣчвата. Бѣгалъ, бѣгалъ надолу изъ гората, докато бѣчвата се ударила въ единъ голѣмъ джбъ и се разбила на парчета. Завареникътъ изхвъркналъ живъ и здравъ, а вълкътъ побѣгналъ на друга страна.

Наблизо подъ едно дърво на една полянка закусвали сжщитѣ крадци, които презъ нощта заровили паритѣ си. Като видѣли вълка, тѣ се разбѣгали и оставили яденето си. Завареникътъ седналъ на готовата трапеза, наялъ се, отишелъ следъ това на близкия изворъ, напилъ се вода и седналъ да си помисли, какво да прави по-напредъ. Тръгналъ той назадъ да търси мѣстото, гдето крадцитѣ били заровили паритѣ си. Намѣрилъ мѣстото, изровилъ паритѣ и тръгналъ за въ кѣщи.

Мащехата много се зачудила, като го видѣла. А като се научила, че той носи много пари, пакъ решила да го погуби и да му вземе паритѣ.